

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/196/2015
Identifikačné číslo spisu: 6015200067
Dátum vydania rozhodnutia: 15.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015200067.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benzovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci navrhovateľa: F. C., bytom: V. A. XX, K., korešpondenčná adresa Q. C. XXX, K., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Žilina, so sídlom Národná 34, Žilina o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 9758/2014-KaŽa zo dňa 3.12.2014 o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/4/2015-24 zo dňa 26. mája 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/4/2015-33 zo dňa 1. júla 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/4/2015-24 zo dňa 26. mája 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/4/2015-33 zo dňa 1. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 27Sp/4/2015-24 zo dňa 26. mája 2015 podľa § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu sp. zn. 9758/2014-KaŽa zo dňa 3.12.2014, ktorým navrhovateľovi nebol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci s poukazom na § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní („Živnostenský zákon“) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“). Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a zaviazal ho na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 35 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ žiadosťou z 19.09.2014 doručenou odporcovi 23.09.2014, požiadal odporcu o poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady škody vo výške

30 000,-Eur voči Daňovému úradu Čadca z dôvodu „šikanovania“ za nezaplatenú daň z pridanej hodnoty. Z listu navrhovateľa datovaného 18.09.2014 adresovaného odporcovi vyplýva, že v predmetnej veci „šikanovania“ Daňovým úradom Čadca žiadal navrhovateľ vypracovať návrh na súd proti Daňovému úradu Čadca. Z listov označených ako „Upozornenie“ pripojených k žiadosti adresovaných Daňovému úradu Žilina vyplýva, že žiadateľ mienil uplatniť náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Odporca podaním zo 06.10.2014 doručeným navrhovateľovi 08.10.2014 navrhovateľa vyzval na doplnenie údajov potrebných pre posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z.z. Navrhovateľ na preukázanie svojej príjmovej situácie za posudzované obdobie predložil rozhodnutie Sociálnej poisťovne - Ústredie z 05.12.2013 o zvýšení starobného dôchodku od 01.01.2014 na sumu 348,20 Eur a Oznámenie o vykonávaní zrážok z dôchodku. V administratívnom spise sa nachádza fotokópia čestného prehlásenia 02.12.2013, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ s manželkou nežije cca 10 rokov v spoločnej domácnosti, majú zrušené BSM, manželka hospodári samostatne a neprispieva mu na domácnosť. Odporca ďalej predložil odpoveď Daňového úradu Žilina zo 07.04.2012 na žiadosť navrhovateľa vo veci nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. vo výške 30 000,- Eur z ktorého vyplýva, že Daňový úrad Žilina navrhovateľa poučil o tom, že v zmysle citovaného zákona nie je príslušným orgánom vo veci podnetu týkajúceho sa náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom Daňového úradu Žilina. Navrhovateľ zároveň odporcovi predložil odpoveď Daňového úradu Žilina z 21.12.2012 vo veci predbežného prerokovania nároku na nemajetkovú ujmu vo výške 10 000,- Eur za nesprávny úradný postup Daňového úradu Žilina, pobočka Čadca, vo veci nedoplatku DPH, z ktorej vyplýva, že Daňový úrad Žilina, pobočka Čadca eviduje navrhovateľovu žiadosť o registráciu DPH doručení 16.02.1998, ktorej správca dane vyhovel a 18.02.1998 vydal Osvedčenie o registrácii pre DPH č. 654/240/5325/1998. Na základe opakovanej výzvy odporcu na doplnenie údajov z 27.10.2014 navrhovateľ v prílohe podania doručeného odporcovi 04.11.2014 doručil kópiu listu Daňového úradu Žilina z 19.11.2012 o vrátení podania vo veci predbežného prerokovania nároku na uplatnenie nemajetkovej ujmy 10 000,- Eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že tento nie je vecne príslušný na jeho prejednanie. Dôkazy o zaslaní žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na príslušné ministerstvo navrhovateľ nepredložil. Predložil len dôkaz o doručení takejto žiadosti Daňovému úradu Žilina (z 21.11.2012). Zároveň navrhovateľ predložil vyčíslenie mesačných nákladov (bez predloženia požadovaných listinných dôkazov). V administratívnom spise sa nachádzajú výsledky lustrácie odporcu v katastri nehnuteľností týkajúce sa overenia nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve navrhovateľa - žiadateľa.

V administratívnom spise sa ďalej nachádza vyhodnotenie príjmovej a majetkovej situácie žiadateľa v nárokovom konaní vyhotovené odporcom 02.12.2014 z ktorého vyplýva, že žiadateľ v posudzovanom období poberal starobný dôchodok v sume 348,20 Eur mesačne, pričom započítateľný príjem žiadateľ presahuje výšku 1,4 násobku životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, t.j. sumu 277,44 Eur a tiež 1,6 násobku životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, t.j. sumu 316,94 Eur a to v mesiaci podania žiadosti (september 2014) a v šiestich predchádzajúcich mesiacoch. Z údajov získaných z katastrálneho portálu Úradu geodézie, kartografie a katastra SR dňa 03.10.2014 je zrejmé, že žiadateľ je spoluvlastníkom nehnuteľností v k.ú. V. nad A., ako aj spoluvlastníkom ďalších nehnuteľností - pozemkov v k.ú. V. nad A.. Odporca z uvedených zistení vyvodil záver, že žiadateľ nie je vlastníkom nehnuteľného ani hnutel'ného majetku, ktorého predajom alebo prenájmom by si mohol zabezpečiť využívanie právnych služieb na ochranu svojich práv a záujmov.

Krajský súd v preskúmaní konaní z predloženého administratívneho i súdneho spisu zistil, že navrhovateľ sa domáhal preskúmania rozhodnutia odporcu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veci zaplataenia nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. spôsobenej pri výkone verejnej moci, ktorú mal žiadateľovi spôsobiť Daňový úrad v Žiline. Odporca napadnutým rozhodnutím nepriznal navrhovateľom uplatnený nárok na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že započítateľný príjem žiadateľa presahuje výšku 1,4 násobku životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu (277,33 Eur) a tiež 1,6 násobok životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu (sumu 316,94 Eur) a to v mesiaci podania žiadosti (september 2014) a v šiestich predchádzajúcich mesiacoch, teda nespĺňa podmienku materiálnej núdze, ktorá je nevyhnutným predpokladom priznania nároku na poskytovanie právnej pomoci. Odporca v odôvodnení súčasne poukázal na ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005

Z.z., v zmysle ktorého fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti za splnenia podmienok stanovených v písmene a), b) a c), pričom tieto musia byť splnené súčasne. Odporca po preskúmaní navrhovateľom uplatneného nároku a dokladov ním predložených došiel k záveru, že navrhovateľ nespĺňa ani podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. b) v spojení s § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. a došiel k záveru, že v danej veci sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu výlučne z dôvodov uvedených v odvolaní v znení doplnkov a došiel k záveru, že z týchto dôvodov nie je možné dospieť k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je nezákonné. Navrhovateľ v odvolaní len všeobecne, bez uvedenia konkrétnych skutočností namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu s tým, že poukázal na iné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici vydané v inom konaní (24Sp/13/2014), v ktorom krajský súd preskúmaval na základe podaného odvolania navrhovateľa iné rozhodnutie odporcu (vydané v inom konaní začatom na základe inej žiadosti navrhovateľa, kde boli skúmané iné podmienky a iné konkrétne okolnosti prípadu), pričom dôvodom, pre ktoré odporca nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci bolo nespĺnenie podmienky žalobcu predpokladanej, resp. stanovenej v § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z.) s výsledkom, že toto rozhodnutie odporcu zrušil a vec bola vrátená odporcovi na ďalšie konanie, pričom predmetný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.07.2014 5Sžo/36/2014. Súd považuje za potrebné uviesť, že v každom konaní, ktoré je začaté pred správnym orgánom (v tomto prípade u odporcu na základe podanej žiadosti účastníka konania - navrhovateľa) je správny orgán povinný skúmať individuálne, či na základe konkrétnej žiadosti, v konkrétnej veci sú splnené podmienky stanovené zákonom č. 327/2005 Z.z., za ktorých možno žiadateľom uplatnený nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať. Odporca je teda povinný každú žiadosť skúmať individuálne s prihliadnutím na konkrétne okolnosti toho ktorého prípadu. Odporca v preskúmanom prípade skúmal splnenie podmienok stanovených v citovanom zákone č. 327/2005 Z.z. na základe navrhovateľom podanej žiadosti doručenej odporcovi dňa 23.09.2014 vo veci uplatnenia náhrady nemajetkovej ujmy titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone plnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorú mal žiadateľovi spôsobiť Daňový úrad v Žiline konaním opísaným, resp. upresneným navrhovateľom v priebehu správneho konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd napadnuté rozhodnutie s poukazom na § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd navrhovateľovi - odvolateľovi náhradu trov konania nepriznal, keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný, a preto mu nevzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. Zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok podľa zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vo výške 35,- Eur stanovenej sadzobníkom súdnych poplatkov v položke 10 písm. b), nakoľko je poplatníkom, keďže podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný (§ 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb.). Citovaný zákon o súdnych poplatkoch pre uvedený typ konania neupravuje vecné oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 1 citovaného zákona), ani nepriznáva navrhovateľovi osobné oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 citovaného zákona). V zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona je od poplatkov oslobodený len účastník, ktorému bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu, čo však v danom prípade nebolo splnené.

II.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie.

Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a odvolanie navrhovateľa potvrdil a priznal mu nárok na právnu pomoc bez finančnej účasti na súdoch. Uviedol, že krajskému súdu predložil výpis zrážok z dôchodku, ktoré vykonáva Sociálna poisťovňa Bratislava na základe exekúcií, kde mu po odobratí z dôchodku zostáva 248 € čo je životné minimum.

III.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril podaním zo dňa 4.9.2015, v ktorom uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom a navrhuje ho ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ sa odvolateľ v odvolaní odvoláva na predchádzajúce rozhodnutia krajského súdu a najvyššieho súdu týkajúce sa jeho žiadosti v inej veci, uviedol, že tieto rozhodnutia súdov nie sú pre daný prípad relevantné, nakoľko v danom prípade je dôvodom nepriznania nároku nielen nesplnenie podmienky materiálnej núdze, ale aj fakt, že sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu, preto odporca neskúmal ani prípadnú možnosť poskytnutia právnej pomoci podľa ustanovenia § 6b ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z.

IV.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým ako súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporcu sp. zn. 9758/2014-KaZa zo dňa 3.12.2014, ktorým navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podľa § 6b ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci, môže centrum v prípadoch podľa § 6a ods. 1 poskytnúť právnu pomoc aj bez úhrady finančnej účasti.

Podľa § 6b ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci, ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremŕčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 250l a nasl. O. s. p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 3 O. s. p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolacích dôvodov, v rozsahu ktorých v danom prípade posudzoval, či súd prvého stupňa správne aplikoval právnu úpravu ustanovenú v zákone č. 327/2005 Z. z., ktorou zákonodarca stanovil podmienky pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom jeho vydania bola skutočnosť, že žalovaný správny orgán na základe priložených listinných dokladov mal za preukázané, že navrhovateľ ako žiadateľ nesplnil podmienku ustanovenú v § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z., v zmysle ktorej, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, ktorá podmienka je nevyhnutným predpokladom na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 cit. zákona, s poukazom na to, že úspešným žiadateľom v konaní o priznanie nároku na právnu pomoc môže byť len ten, kto súčasne preukáže kumulatívne splnenie všetkých troch podmienok v zmysle cit. § 6 ods. 1 uvedeného zákona.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, na základe ktorých by sa najvyšší súd mal odchýliť od logických argumentov krajského súdu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v spojení s opravným uznesením ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal a odporcovi zo zákona náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.